

OANEA, LAURENȚIU

n. 1888, Sângeorzul Românesc (azi Sângeorz-Băi), jud. Bistrița-Năsăud

d. 27 martie 1970, București

A făcut școala în perioada 1899-1907 la Liceul grăniceresc din Năsăud. După absolvire se înscrie la Universitatea din Cluj (1907) pentru a urma cursurile Facultății de Drept, dar va frecventa până în 1911 Universitățile din Budapesta, Graz și Viena.

După absolvire va practica avocatura în Tg. Mureș.

Colaborează începând cu anul 1908 la ziarele românești din Ardeal.

În urma activității depuse în perioada premergătoare izbucnirii războiului, pericolul ce-l reprezenta ca lider de opinie al românilor după intrarea României în război, de partea Antantei, Laurențiu Oanea fusese internat în anii 1917-1918 la Sopron (Ungaria). Eliberat, va rămâne în proximitatea familiei avocatului Ștefan Cicio-Pop, la Arad. A devenit un activ susținător al activității Consiliului Național Central, în calitate de secretar, curier și mai ales executant al sarcinilor primite de la liderii români. Este însărcinat de membrii CNRC să plece la Iași pentru a transmite guvernului român hotărârea lor de a organiza Adunarea Națională pentru a decide soarta Transilvaniei și a celorlalte provincii românești din fostul stat dualist austro-ungar, solicitând, totodată, ca armata regală să fie pregătită pentru a interveni în cazul exceselor unităților militare germane și maghiare aflate în retragere. El a fost primit de generalii Coandă și Prezan, dar și de I.I.C. Brătianu. Revine la Arad la 16 noiembrie 1918, aducându-i lui Ștefan Cicio-Pop o scrisoare din partea liderului PNL.

Chiar dacă activitatea sa de avocat s-a derulat în cea mai mare parte până la acea dată în Tg. Mureș și Arad, și doar de puțină vreme se stabilise ca avocat în Rodna, năsăudenii îl aleg delegat al circumscripției la Adunarea Națională de la Alba Iulia, alături de protopopul Eliseu Dan, profesorul Ioan Păcurariu și avocatul bistrițean Victor Onișor. A participat și la ședința din 30 noiembrie, când este conturat textul Rezoluției ce urma să fie prezentată spre adoptare a doua zi Adunării. Apropierea de liderii mișcării naționale îi aduc numirea în secretariatul Prezidiului Adunării de la 1 decembrie, alături de Silviu Dragomir, Alexandru Fodor, Sever Miclea ș.a.

A fost ales membru în Marele Sfat Național, iar Ștefan Cicio-Pop îl solicită pe Laurențiu Oanea ca secretar general al *Resortului Armatei și Siguranței Publice*, al cărui responsabil fusese numit în Consiliul Dirigent.

Cu ocazia alegerilor din noiembrie 1919 pentru primul Parlament al României Mari, Laurențiu Oanea va fi ales deputat în circumscripția Năsăud. Va părăsi Partidul Național Român și va trece în Partidul Național Liberal, fiind ales în această nouă postură politică deputat la alegerile din 1920, 1926 și 1927, iar în 1931 senator, în aceeași circumscripție.

În anul 1930 a fost ales președinte al *Uniunii foștilor întemnițați și internați din motive politice*.

După 1919 se înscrie în Baroul avocaților din Ilfov și se stabilește în București. Colaborează cu articole de specialitate la Pandectele române.

A publicat *România și Statul romano-catolic unguresc din Transilvania* (1932) și *Unirea Ardealului și partidul național-liberal* (1935).